

กบเผ้าดอกบัว

หลวงปู่หล้า เขมปัตโต

วัดบรรพตคีรี (ภูจ้อก้อ) อ. คำชะอี จ. มุกดาหาร

โพสท์ในลานธรรมเสวนา กระฐี่ที่ 006132 จากคุณ : ไก่แก้ว [23 ส.ค. 2545]

ชาวโลกทุกถ้วนหน้าที่เคารพ พวกเราอย่าได้เป็นกบเผ้าดอกบัว และอย่าได้เป็นกบเลิกนายเลย นายของพวกเราคือพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็นคำสอนที่ทรงพระเหตุผล สมต้นสมกลางสมปลายบริบูรณ์ดีพอแล้ว พร้อมทั้งมรรกาและบรรพชิต สอนจิตสอนใจของพวกเราให้ละเอียดสูงส่งตรงไปให้ ชนะความเมาความหลงของเจ้าตัว สอนไม่ให้เข้าข้างตัวโดยฝ่ายเดียว สอนให้แลเหลียวดูใจท่านผู้อื่นและให้เอาตนเป็นพยานก่อน ยกอุทาหรณ์เรื่องเกี่ยวกับชีวิต เรารักชีวิตเรายิ่งกว่าใดๆทั้งสิ้น มีผู้มาเมียนตีปิโยย ทำร้ายล้างผลาญเราก็ไม่พอใจเลยแม้แต่ขณะจิตเดียว ตัวอื่นท่านผู้อื่นนั้นเล่า เขาก็ถือว่าชีวิตของเขาเป็นของหวง และมีค่า

เหตุนั้นการละเมิดปาณาติบาต ทำชีวิตสัตว์ให้ถึงปวดเจ็บตายจึงไม่ควรทำเลยขาดตัว เมื่อเห็นข้อนี้เป็นพยานเด่นชัดแล้ว ข้ออื่นๆ ในด้านที่ว้าคิดทั้งห้าข้ออันเป็นพรหมจรรย์เบื้องต้นของพระพุทธศาสนา อันเป็นรากแก้วของพระพุทธศาสนาจะมั่นคงถาวรอยู่ที่พระนครหลวงใจก็มีเหตุผลเป็นอันเดียวกัน เป็นการเข้าใจกันได้ง่ายๆ ไม่ลึกลับเลยๆ เราไม่พอใจส่วนใด ท่านผู้อื่นก็ไม่พอใจส่วนนั้นๆ การพูดโกหกพกลมก็ไม่พอใจทั้งสองฝ่าย เสียประโยชน์ทั้งผู้พูดและผู้ฟัง เสียเวลาตลอดจนถึงขั้นสูงของอันตรายนิพหยา กาเมกาโมกัโดยนัย เขาล่วงประเวณีเราในลูกเมียพี่หรือหลานเหลน เราก็เกิดโมโหไม่ชอบ "เขาก็เหมือนกัน" สุราเล่าแต่ไม่กินมันก็มาอยู่แล้ว คือเมากิเลสไม่สร้าง คีลห้าสี่ข้อข้างท้าย ถ้าวองระเบิดมากหนักเข้าหนักเข้า (ก็ตกลง"ฆ่า" มารวมอยู่ข้อต้นอีกละ ถูกมั๊ย)

ถ้าชาวโลกพร้อมกันมีศีลห้าบริบูรณ์แล้ว ไม่ต้องมีตำรวจทหารและเวรยามให้ลำบาก กฎหมายของประเทศชาติตลอดกฎหมายโลกก็ไม่ต้องตั้งขึ้นมากมายมาตราให้ท่องจำมาก เสียเวลา หลับนอนไปก็ไม่สะดุ้งผวาเพราะไม่มีเวรอยู่รอบด้าน จิตใจชาวโลกก็เบิกบานหรรษาหน้าตาผ่องใสผิวพรรณวรรณะผุดผ่อง หน้าก็ไม่นิ้วคิ้วก็ไม่ขมวด เป็นมนุษย์และเทวดาเต็มภูมิ เสียงระเบิดตูมๆตามๆก็ไม่มี มีแต่เสียงสวัสดิคุณปู่

คุณย่า คุณตาคุณยาย คุณพ่อคุณแม่ คุณลุงคุณป้า คุณน้าคุณอา คุณพี่คุณน้อง คุณลูกคุณหลานคุณเหลน คุณมิตรคุณสหาย คุณครูบาคุณอาจารย์คุณครูคุณพระ คุณพระมหากษัตริย์ คุณรัฐธรรมนุญ คุณพระพุทธรูปคุณพระธรรมคุณพระสงฆ์ (ไม่มีเสียงเปรี้ยวเสียงเผ็ด) มีแต่เสียงสมานมิตรสมานฉันท์ อารมณ์อาหารของใจก็เบิกบานบรรเทาไฟโทสะก็บรรเทาหรือระงับ การตายโหงด้วยศาสตราวุธตามตรอกห้วยราวคองคอง รั่วสวนไร่นาในบ้านในเมืองในกรุง และตามถนนหนทาง ฯลฯ ก็จะไม่มี จะสมฐานะว่าเป็นโลกมนุษย์เต็มภูมิ ส่วนสัตว์โลกเล่าก็จะเบาละอีก เกรียนานาอเนกก็ลดน้อยลงมาก จะไม่มีเสียเลยก็ว่าได้ หนทางไปพระนิพพานก็โล่งโล่งตรงไป สิ้นลมปราณวันใดก็จะทรงวิญญูญาณไปดีเพราะไม่ได้หอบเวรภัยไปด้วย ไปแบบเบาๆแบบเย็นๆไม่เจ็บใจ ประตูดใจไปนรกและปรตปิดดีแล้ว ไม่ได้สร้างขึ้นไว้ ก็มีคติเป็นสอง ไม่นมนุษย์ก็สวรรค์เท่านั้นเองละ

เมื่อกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีก ก็เป็นผู้รูปสวยตระกูลสูง อายุยืนทั้งมีทรัพย์ภายนอกและภายใน และไม่มีใครมาทำอันตรายต่อทรัพย์ศีลสิน ไม่มีใครมาล่วงประเวณีและไม่มีใครมาโกหกพกลมดัดมัน ไม่ได้เป็นคนบ้าใบ้เสียจริตผิดมนุษย์เพราะไม่ได้ล่วงละเมิดศีลห้า เพราะศีลเป็นทรัพย์ถาวรมาก ผู้ไม่เชื่อศีลไม่เชื่อธรรม ก็คือผู้ไม่เชื่อตนในสิ่งที่ควรเชื่อนั่นเอง กรรมและผลของกรรมฝ่ายดำนำสนองจองอยู่ในอุ้งของขุมมิดคือ เป็นของเหลือวิสัยที่พระอาจารย์จะเทศน์เอาได้ ก็ต้องปล่อยไว้ให้อุเบกขา แต่ก็ชักจะเป็นอุเบกขาง ของนักปราชญ์ทางพระพุทธศาสนาบ้าง แต่ผู้ใจสูงธรรมสูงมีวิริหลักได้ไม่เป็นไร มีหน้าที่ทำให้สูงกว่าผู้ที่ยังอินทรีย์อ่อนอยู่ ให้อภัยรำไปก็ได้ การให้อภัย ในใจและออกเสียงก็ดีมันก็เป็นธรรมชาติ อันไม่หมกเวรภัยไว้ในโลกอยู่แล้ว และก็เป็นพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าทั้งหลายอีกด้วย

ผู้เขียนลงเอยเห็นชัดไปเข้าข้างพระธรรมแท้ว่า ถ้าชาวโลกทุกถ้วนหน้าถึงพระพุทธรูปพระธรรมะเจ้าพระสงฆ์เจ้า เป็นที่พึ่งที่ระลึกที่ปฏิบัติบูชา ผูกขาดจองขาด ไม่เอาลัทธิอื่นมาปนเปสร้างปัญหา พร้อมทั้งทรงศีลห้าบริบูรณ์แล้ว โลกมนุษย์ทั้งโลกจะเป็นโลกุตตระโลก สงบเย็นปราศจากสรรพเวรสรรพภัยให้เห็นประจักษ์แก่ตานอกและตาใน จะพากันผินหน้าจิตใจพร้อมทั้งเจตนามุ่งหน้า สูงส่งตรงไปสู่ธรรมอันไม่ตายคือพระนิพพาน โดยมีได้มีพระอาจารย์ภายนอกมาชักจูงเลย เพราะอำนาจพระอาจารย์อันทรงอยู่มีอยู่ที่อุ้งของขันธสันดาน ที่เรียกว่าสันทิฏฐิโกและปัจเจกตัง จะเป็นพลังธรรมะ

ทิพย์ ใจทิพย์ สติทิพย์ ปัญญาทิพย์ เกิดขึ้นไม่ต้องสงสัยสามัคคีกันไปในธรรม ไม่ตาย
แล้ว

คัดลอกจากหนังสือ "ธรรมะหลวงปู่หล้า เขมปัตโต"

วัดบรรพตคีรี (ภูจ้อก้อ)